

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010137
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715010137.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému T. P., nar. XX.XX.XXXX v X., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1, § 155 ods.1, 2 písm.b) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8. júna 2015, sp. zn. 1T/28/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. augusta 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/28/2015 zo dňa 8.6.2015 bol obžalovaný T. P. uznaný vinným pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1, § 155 ods.1, 2 písm.b) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 16.12.2014 medzi 18.00 h - 18.30 h, pod vplyvom alkoholu, v obývacej miestnosti rodinného domu č. XXX v obci U., okres N., v ktorom býval spoločne s rodičmi W. a O. P., prišiel ku svojmu otcovi W. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase ležal na posteli a pozeral televízny program, vytýkal mu, prečo nerobí a nikde si prácu nehľadá, na čo poškodený W. P. reagoval slovami, aby sa teraz staral on, po čom obv. T. P. odišiel do kuchyne, odkiaľ zobral kuchynský nôž s drevenou rúčkou o celkovej dĺžke 25,5 cm, s dĺžkou čepele 12 cm, vrátil sa do obývacej miestnosti a týmto nožom, ktorý držal v pravej ruke, bodol svojho ležiaceho otca do brucha, po čom z domu odišiel, čím mu spôsobil bodné poranenie brucha v oblasti ľavého podrebria s krvácaním do dutiny brušnej, pričom čepeľ noža prenikla menšou až strednou intenzitou cez kožu, podkožie, tukové tkanivo, svaly, výstelku dutiny brušnej až do dutiny brušnej, kde poranila veľkú predsteru čriev, pričom v priebehu bodného kanála došlo k prerezaniu cievy brušnej steny, ktorá krvácala jednak smerom navonok, jednak smerom do dutiny brušnej, v ktorej sa nachádzalo 700 ml krvi a toto poranenie si vyžiadalo operačný zákrok, počas ktorého bola krv odsatá, pričom poranenie by si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní minimálne 21 až 28 dní, ak by bol poškodený zaradený do pracovného procesu a poškodený bol počas celej tejto doby obmedzovaný v bežnom spôsobe života kľudovým režimom na lôžku po operačnom zákroku, bolestivosťou poranenia, nemožnosťou pohybu strednou tretinou trupu, nemožnosťou vykonávať akúkoľvek činnosť so zapojením brušnej steny a brušného svalstva, výrazne sťaženou hygienou, pričom za použitia väčšej intenzity pôsobiaceho útoku, prípadne iného smerovania bodno-rezného nástroja (na inú časť brucha, prípadne hrudníka), mohlo dôjsť k rozsiahlejšiemu poraneniu vnútrobrušných orgánov čím by bol priamo ohrozený života poškodeného.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., za použitia 38 ods. 2 Tr. zák. , § 36 písm. l) Tr. zák., 37 písm. m) Tr.zák. na trest 5 rokov odňatia slobody nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. mu súd uložil trest prepadnutia veci a to 1 ks noža s drevenou rukoväťou, celkovej dĺžky 25,5 cm, z toho dĺžky čepele 12 cm s nápisom Solingen. Zároveň obžalovanému podľa

§ 73 ods.1, 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil ochranné opatrenie spočívajúce v protialkoholickom liečení v ambulantnej forme.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že podľa jeho názoru vykonané dôkazy jednoznačne nepreukazujú jeho vinu, existujú pochybnosti, že skutok spáchal on a to i napriek tomu, že sa k skutku doznal, tento oľutoval a otcovi sa ospravedlnil. Po výpovedi otca rozmýšľal, ako sa vec mohla udiať, keď v dome sa nachádzal len on a otec. Pamätá si, že sa s otcom začal hádať, otec ho hodil na posteľ, čo ho zrejme nahnevalo a nakoľko obžalovaný mal v ruke nôž, k vpichu noža došlo práve vtedy keď stáli tvárou v tvár. Nie je podľa jeho názoru možné, že by otca pichol tak ako je uvedené v obžalobe, nakoľko by nedokázal tak ruku natiahnuť a keďže bol opitý, musel by na otca spadnúť. Obžalovaný očakával, že otec povie ako k jeho zraneniu došlo. Ak si teda zranenie nespôsobil sám keď sa hádali, tak to muselo byť nešťastnou náhodou ako to naznačoval obžalovaný. Mrzí ho čo sa stalo, on však nikdy násilník nebol, nepopiera, že nadával, avšak všetka starosť o dom bola na ňom a živil oboch rodičov. Keďže jeho doterajší pobyt vo väzbe splnil svoj účel, žiada, aby mu bol uložený trest nespojený s jeho výkonom. Pokiaľ sa týka trestu prepadenia veci a nariadenej ambulantnej formy liečenia, tomuto sa nebráni a takéto rozhodnutie rešpektuje.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že odvolanie obžalovaného navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného poukázala na písomné dôvody odvolania, pričom podľa jej názoru sa nepodarilo odstrániť pochybnosti o priebehu skutku, konkrétne v tom smere ako došlo k poraneniu poškodeného. Obžalovaný sa domnieva, keďže priebeh celého skutku si nepamätá, že k zraneniu mohlo dôjsť za situácie, keď sa s otcom hádal v stoji. Z uvedených dôvodov navrhla obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že by skutok spáchal, alternatívne navrhla kvalifikovať jeho konanie podľa § 156 ods.3 písm.c) Tr.zák. a napokon tiež prehodnotiť výšku uloženého trestu.

Obžalovaný uviedol, že aj keď si na udalosť nepamätá, myslí si, že k nemu nemohlo dôjsť tak ako ho popísal jeho otec a znalec. Žiadal, aby krajský súd rozhodol v intenciách návrhu jeho obhajkyne, prípadne mu uložiť miernejší trest. Ak to naozaj urobil, tak toho veľmi ľutuje.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Obžalovaného usvedčuje svojou výpoveďou svedok a poškodený W. P. - otec obžalovaného, ktorý jednoznačne popísal konanie obžalovaného tak ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. V súlade s výpoveďou tohto svedka je potom aj výpoveď svedka N. K., ktorému poškodený na druhý deň ráno uviedol, že ho obžalovaný pichol nožom a požiadal ho o odvoz na lekárske ošetrovanie. Taktiež záver znaleckého dokazovania podporuje výpoveď poškodeného, keď znalec uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia zodpovedá verzii poškodeného a vylúčil, že by sa poškodený mohol pichnúť sám. Preto odvolanie obžalovaného odvolací súd vzhľadom na dôkaznú situáciu vyhodnotil ako nedôvodné. V podstate ide o ním uvádzané dedukcie, keďže si na priebeh skutku nepamätá z dôvodu požitých alkoholických nápojov, len pripustil, že otca za určitých okolností mohol pichnúť.

Následne okresný súd konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1, § 155 ods.1, 2 písm.b) Tr.zák. s poukázaním na § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák., pretože sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a na blízkej osobe, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam ako aj právnej kvalifikácii nezistil žiadne pochybenie odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania uvedené v § 34 ods.1, 4 Tr.zák., najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že tento je v mieste bydliska hodnotený dobre, priestupkov sa dopustil v roku 2013-2014 na úseku dopravy, za čo mu boli uložené blokové pokuty. Počas výkonu väzby bol hodnotený dobre, správal sa slušne. Súдне trestaný bol v minulosti trikrát, naposledy v roku 2014 rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/69/2014 zo dňa 24.4.2014 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d) Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok do 24.4.2015. Súčasne mu bol uložený aj zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na dva roky. Z uvedeného vyplýva, že prejednávánú trestnú činnosť obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Obžalovanému okresný súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zák., na druhej strane mu príťažovalo v zmysle § 37 písm.m) Tr.zák., že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na vyššie uvedené potom súd prvého stupňa dospel k záveru, že na obžalovaného je možné vplyvať trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého ho v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa názoru odvolacieho súdu, takto uložený trest odňatia slobody obžalovanému je zákonný a spravodlivý, sledujúc tiež účel trestu, pričom nezistil podmienky na jeho zmiernenie. Súčasne je zákonné aj uloženie trestu prepadnutia veci a to 1 ks noža s drevenou rukoväťou, nakoľko bolo preukázané, že predmetným nožom bol spáchaný trestný čin. Taktiež s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania okresný súd obžalovanému správne uložil aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou, keďže u obžalovaného bolo zistené škodlivé zneužívanie alkoholických nápojov s poruchami správania v stave opitosti a skutku sa dopustil práve pod vplyvom alkoholických nápojov.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.